

Kitab Daniel - Nomer Satus Pitung Puluh Lima

Kristus ingkang Kaluhuraken: Paralel-Paralel Kenabian wonten ing Daniel lan Wahyu

Jeff Pippenger

2024-04-05

Wahyu ngenani Kristus ing pasal sepuluh kitab Daniel iku padha karo wahyu kang dideleng déning Yohanes ing kitab Wahyu. Iku minangka wahyu “marah,” yaiku ungkapan feminin saka wahyu “mareh” bab penampakané Kristus. “Mareh” iku wahyu ngenani rong ewu telung atus taun, lan teges pokoké yaiku “penampakan.” “Penampakan” Kristus tumrap Daniel lan Yohanes, loro-loroné padha dadi wahyu ngenani Kristus kang wis kaluhuraké.

Lan ing dina kaping patlikur ing sasi kapisan, nalika aku ana ing sacedhake bengawan gedhé, yaiku Hiddekel; banjur aku ngangkat mripatku lan nyawang, lah ana satunggal wong ngagem lenan, ingkang pangguloné kaiket emas murni saking Uphaz: Awakipun ugi kados beril, lan pasuryanipun kados patingal kilat, lan mripatipun kados damar geni, lan lengen-lengenipun sarta suku-sukunipun kados warni tembaga ingkang sampun dipoles, lan swantening pangandikanipun kados swantening tiyang kathah. Daniel 10:4–6.

Tembung “mareh” kang ateges “panampakan” ing pethikan punika dipunjarwakaken dados “panampakaning kilat.” Tembung punika kapanggihaké kaping sekawan wonten ing bab sepuluh, lan kaping kalih dipunjarwakaken dados “sesanti”, sarta kaping kalih malih dados “panampakan.” Tembung punika ugi kapigunakaken kaping tiga malih ing wangun femininipun. Tembung “marah” punika minangka wangun feminin saking sesanti “panampakan” punika. Tembung punika dipuntegesi minangka “pangilon”, lan punika minangka katrangan “kausatif” ingkang ndadosaken sawenèh kadadosan nalika punika katingal.

Adverbia kausatif dijupuk saka sawijining adjektiva kang nyebabake sawenehing prakara kelakon utawa nuwuhake sawenehing pangaribawa. Ing basa lan tata basa, istilah iki asring ngrujuk marang verba utawa konstruksi kang mratelakake gagasan bab nyebabake wong utawa sawenehing prakara nindakake tumindak utawa ngalami sawijining kaanan.

Upamané, ing ukara “She made him laugh,” tembung kriya “made” kalebu kausatif amarga nuduhaké yèn jejere (she) njalari objèké (him) nindakaké tumindak kasebut, yaiku ngguyu.

“Aku ndandani montorku.” (Ing ukara iki, jejer ing “aku” njalari wong liya nindakake tumindak ndandani montor iku.)

“Panjenengané ndadosaké para siswaipun sinau kanggé ujian punika.” (Ing ngriki, subjèk “Panjenengané” njalari para siswaipun melu nindakaké tumindak sinau kanggé ujian punika.)

“Dheweke nyukur rambute.” (Ing prakara iki, subyek “Dheweke” njalari wong liya nindakake tumindak nyukur rambute.)

“Perusahaan punika nyadeaken supados gedhong punika direnovasi.” (Ing ukara punika, perusahaan punika njalari tiyang sanès nindakaken tumindak merenovasi gedhong punika.)

“Kita bakal njaluk bocah-bocah supaya mèlu mbantu ing pakaryan omah.” (Ing kéné, subjèk “Kita” ngrancang njalari bocah-bocah mèlu nindakaké tumindak mbantu ing pakaryan omah.) Ing saben tuladha iki, kriya kausatif (had, made, got, get) nuduhaké yèn subjèk njalari wong liya nindakaké tumindak sing kasebut déning kriya utama (repaired, study, cut, renovated, help).

Wahyu bab “mareh” ngenani panampakan iku, nalika diwedharake ing wangun feminim “marah”, lan ditegesi minangka “pangilon”, nandhani manawa wahyu ngenani Kristus kang kaluhuraké iku kawedhar manèh ana ing wong-wong kang nyawang wahyu mau. Nalika Daniel mirsa “panampakan” Kristus kaya kilat, ana golongan wong kang mlayu marga wedi, nanging tumrap Daniel, iku nuwuhaké owah-owahan mujijat ana ing njroné dhèwèké.

Lan aku, Daniel, piyambak ingkang nyumurupi wahyu punika; awit tiyang-tiyang ingkang sesarengan kaliyan aku boten nyumurupi wahyu punika; nanging gumeter ingkang ageng tumiba dhateng piyambakipun, saéngga sami mlayu ndhelikaken awakipun. Mila aku katingal piyambakan, lan nyumurupi wahyu ageng punika, lan boten wonten kakiyatan ing salebeting aku; awit kaéndahanku malih dados karusakan ing salebeting aku, lan aku boten saged nyekel kakiyatan. Daniel 10:7, 8.

Kayekten dipralambangaké déning tembung Ibrani “truth,” kang kawangun saka aksara kapisan, kaping telulas, lan pungkasaning aksara Ibrani. Aksara kapisan lan aksara pungkasan tansah padha kanggo Kristus, minangka Alpha lan Omega, tansah makili pungkasan bebarengan karo wiwitan. Aksara tengah utawa aksara kaping telulas makili pambrontakan. Daniel ngandika, “Aku, Daniel piyambak, weruh wahyu iku,” nanging wong-wong lanang kang ana bebarengan karo Daniel, kang urip ana ing pambrontakan, “ora weruh wahyu iku.” Mulané Daniel “piyambak” “weruh wahyu gedhé” iku. Ing wiwitan lan ing pungkasan Daniel piyambak weruh wahyu iku, lan rujukan kapindho njalari wong-wong kang mlayu mbabarake pambrontakané. Daniel makili umaté Allah ing dina-dina wekasan kang kaowahi dadi gambaré Kristus lumantar proses mirsani gambar-Nya. Kita kudu ndeleng wahyu “looking glass.”

“Kita kudu nduwèni kawruh bab Gusti Allah lumantar pangalaman urip. Manawa kita nerusake kanggo wanuh marang Pangéran, kita bakal mangertèni yèn miyosing Panjenengané wis katata kados ésuks. Kristus nimbali kita supaya kapenuhan samubarang kasampurnaning Gusti Allah. Mangka kita bisa saéstané makili kasampurnaning agami Kristen. ‘Sapa waé sing ngombé banyu kang bakal Dakparingaké marang dhèwèké,’ pangandikané Sang Juru Slamet, ‘ora bakal ngelak menèh; nanging banyu kang bakal Dakparingaké marang dhèwèké bakal dadi ana ing njero dhèwèké sumber banyu kang muncrat tumuju urip langgeng.’ Kristus kersa supaya kita dadi mitra

pakaryan bebarengan karo Panjenengané. Nalika kita dikosongaké saka dhiri, Panjenengané bakal maringi kita sih-rahmat-Nya supaya disaluraké marang wong liya. Loro pang wit zaitun, kang lumantar loro pipa emas ngucuraké lenga emas saka awake dhéwé, mesthi bakal nyukupi prau-prau kang wis kasucekaké kanthi pepadhang lan panglipur lan pangarep-arep lan katresnan tumrap wong-wong kang mbutuhaké. Kita kudu ngaturaké marang Gusti Allah paladosan kang luwih saka mung sawatara wektu lan ora tetep. Nanging iki mung bisa kita tindakake kanthi sinau saka Gusti Yésus, ngreksa sipat andhap-asor lan alusing manah Panjenengané. Sumangga kita ndhelik ana ing Gusti Allah. Sumangga kita nduwèni kapitadosan marang Panjenengané. Sumangga kita tetep ana ing Kristus. Mangka kita kabèh, ‘kanthi raina kabukak nyawang kaya ing sajroning pangilon kamulyaning Pangéran, kaowahaké dadi gambar kang padha saka kamulyan marang kamulyan,’—saka watak marang watak. Gusti Allah ora ngarep-arep kang mokal saka kowé utawa aku. Kanthi nyawang Panjenengané, kita bisa kaowahaké dadi gambaré Panjenengané.” Signs of the Times, 25 April 1900.

Ing Daniel bab sepuluh lan bab sanga, Gabriel maringi panafsiran tumrap wahyu njaba lan wahyu njero saka ramalan marang Daniel, lan pratelan kapisan Daniel ing ayat siji bab sepuluh yaiku manawa dheweke wus mangertos kalorone wahyu iku, kang dilambangake minangka “bab” lan “wahyu.” Pangerten iku ditampene ing pungkasan rong puluh siji dina sajrone dheweke ana ing kahanan sungkawa. Rong puluh siji dina iku katutup kanthi rawuhipun Michael, malaekat agung. Cacah rong atus rong puluh, lan cacah rong puluh loro, kang minangka saprasepuluh utawa prasepuluhan saka rong atus rong puluh, iku minangka pralambang tumrap pamejanganing Kaallahan kaliyan kamanungsan, lan ana ing dina kaping rong puluh loro Daniel kaowahi dadi gambaripun Kristus.

Aku ora mangan roti sing nyenengake, daging lan anggur uga ora mlebu ing cangkemku, lan aku babar pisan ora nglenggani awakku, nganti katutup telung minggu kebak. Lan ing dina kaping patlikur sasi kapisan, nalika aku ana ing pinggir kali gedhé, yaiku Hiddekel; banjur aku ngangkat mripatku lan mirsa, lah ana sawiji wong nganggo sandhangan mori, kang bangkèké kaiket nganggo emas alus saka Uphaz. Daniel 10:3–5.

Dhanièl nggambarake umat Allah ing dina-dina wekasan sing wis ngerti lumantar Sabda wangsutipun Allah bilih padha wis kasebar, lan padha ngraosaken susah merga kaanan kasebaripun sarta ngupadi pepadhang. Kaanan kasebaripun punika dipratelakakên minangka lembah kebak balung-balung garing kang mati ing Yéhezkièl bab tigang dasa pitu. Balung-balung punika mati, lan kasebar, nanging dipunwastani minangka brayat Israèl. Brayat Israèl ing dina-dina wekasan punika inggih satunggal atus patang puluh sekawan ewu. Padha kasebar, kados déné Dhanièl sumerep saking kitab-kitab Yérémia lan Musa. Ing Yéhezkièl, wong-wong mati punika nedahakên bilih padha ngakoni kaananipun.

Banjur Panjenengané ngandika marang aku, Hé anaking manungsa, balung-balung iki iku sakèhé brayat Israèl; lah wong-wong iku padha muni: Balung-balung kita wis garing, lan pangarep-arep kita wis sirna; kita wis katutugan saka bagéan kita. Ezekiel 37:11.

Brayat Israèl, yaiku balung-balung iku, mratélakaké yèn dhèwèké “kapisah saka pérangan-péranganing awaké déwé.” Wong-wong mau wis ngakoni kahananipun ingkang kasebar. Brayat Israèl ing jaman pungkasan netepi pasemon bab sepuluh prawan nganti temenan saben rincihe, lan ing sajarah Millerit, kasampurnaning pangertosan yèn wong-wong mau kapisah saka pérangan-pérangané katandhani nalika para prawan wicaksana padha mangertos yèn wong-wong mau ana ing wektu tundhaning rawuhipun, lan ugi yèn wektu tundhaning rawuhipun iku satunggaling mangsa tartamtu saking pasemon punika. Wong-wong ing Yéhezkièl ingkang ngakoni kahananipun ingkang kasebar iku yaiku wong-wong ingkang sawisé kuciwa kapisan banjur mangertos yèn wong-wong mau ana ing wektu tundhaning rawuhipun.

Balung-balungé Ezekiel, uga wong-wong wicaksana ing pasemon bab sepuluh prawan, kabèh mau diwakili déning tangisé Daniel sajroning rong puluh siji dina. Sawisé rong puluh siji dina mau, ing dina kaping rong puluh loro, Mikhael tumurun, lan Daniel kaparingan wahyu ngenani Kristus kang kinluhuraké, kang ngowahi Daniel dadi gambaré Kristus. Para prawan kang wicaksana lan balung-balung kang mati uga kudu ngliwati pepindhan kang kalakon déning wahyu pangilon.

Dhanièl, balung-balung garingé Yèhezkièl, lan para prawan wicaksana sajroning sajarah Millerite, kabèh padha selaras karo loro seksi sing dipatèni ing Wahyu pasal sewelas. Musa lan Élia dipatèni, nanging wong loro mau bakal diuripaké manèh ing pungkasan telung dina setengah kang sipaté simbolis. Musa diuripaké manèh déning Mikhaèl, kaya kang ditepungi ing kitab Yudas.

Nanging Mikhaèl, sang pangéran malaékat, nalika padudon karo Iblis bab layoné Musa, ora wani ngaturaké tuduhan panyenyamah marang dhèwèké, nanging ngandika, “Muga Pangéran ngukumi kowé.” Yudas 1:9.

Ing Daniel bab sepuluh, Daniel nampi wahyu pangilon nalika Mikhaèl tumedhak sawisé patlikur dina sesambat. Iku swarané Mikhaèl kang nangèkaké wong mati.

Amarga Gusti piyambak bakal tumedhak saka swarga kanthi sora panguwuh, kanthi swaraning malaékat pangarsa, lan kanthi slomprété Allah; lan wong-wong mati ana ing Sang Kristus bakal wungu luwih dhisik. 1 Thessalonians 4:16.

Dhaniel bab sepuluh nandhai transisi saka gerakan Laodikia malaékat katelu marang gerakan Filadelfia malaékat katelu. Iki selaras karo loro seksi ing Wahyu bab sewelas, balung-balung garing ing Yeheskiel bab telung puluh pitu, para prawan wicaksana ing pasemon bab sepuluh prawan, lan para Millerit sing netepi pasemon iku. Gabriel maringi tafsiran tumrap wahyu pangilon agung, nalika ngrampungaké pakaryan penafsiran kang wis diwiwiti déning dhèwèké ing bab sanga. Tafsiran iku kasampurnakaké déning Gabriel kanthi nélakaké sajarah kenabian kang katemu ing bab sewelas, kang sajatiné nerus nganti telung ayat kapisan ing bab rolas. Banjur ing ayat papat bab rolas, Dhaniel didhawuhi supaya nyégel kitabé.

Ing Daniel pasal sepuluh, “line upon line”, Daniel nglambangaké umaté Allah ing jaman pungkasan, kang uga digambaraké ing Daniel pasal loro minangka wong-wong sing kanthi temen-temen ngupaya (ing sangisoré ancaman pati) supaya mangertèni pesen kenabian lahiriah sing dilambangaké déning gambar rahasia kéwan-kéwané Nebukadnezar.

Panjenengané uga lagi ngupaya mangertèni wahyu bab pesen kenabian batiniyah sing dilambangaké déning rong èwu telung atus dina. Sawisé rong puluh siji dina simbolis saka sungkawa ing pasal sepuluh, pungkasane panjenengané digambaraké minangka wong sing mangertèni kaloro pawahyuan mau. Pangertosané iku katindakaké nalika penghulu malaékat tumedhak, lan panjenengané kena didemèk ping telu.

Pengalamané karo Mikhaèl, yaiku wahyu bab Mikhaèl sing mung dhèwèké piyambak sing weruh, nyawisaké dhèwèké supaya nampa panerang sing jangkep tumrap loro-loroné wahyu internal lan eksternal saka pameca. Pengalaman iku kaandharaké, larik demi larik, kanthi cara sing rinci banget manawa digandhèngaké karo Yehezkiel pasal telung puluh pitu, Wahyu pasal sewelas, lan Yesaya pasal nem. Ayat ing pasal sewelas ing ngendi Gabrièl nggabungaké loro wahyu iku yaiku ayat sepuluh, awit ana ing kono ratu sisih lor maju nganti tekan bèntèng, nanging ora luwih adoh manèh. Bèntèng iku bangsa, utawa kutha krajan, utawa ratu Mesir ing ayat iku, kaya sing ditegesaké déning Yesaya ing pasal pitu.

Awit sirahing Siria iku Damsyik, lan sirahing Damsyik iku Resin; lan sajroning sawidak lima taun Efraim bakal diremuk, nganti ora dadi bangsa manèh. Lan sirahing Efraim iku Samaria, lan sirahing Samaria iku putrané Remalya. Manawa kowé padha ora precaya, satemené kowé ora bakal diteguhaké. Yesaya 7:8, 9.

Ing ayat sepuluh, ing pasal sewelas kitab Daniel, ratu saka lor maju nganti tekan tapel wates Mesir, lan ayat iku netepake bab iku minangka “bèntèng” Mesir (ratu saka kidul). Ayat sepuluh bisa katuduh minangka nggambarake taun 1989, nalika Uni Soviet kasapu sirna déning kapausan lan bala perang wakilé, yaiku Amerika Serikat. Iku minangka perang proksi kang kapisan saka telu, kang ing pungkasane dadi Perang Donya III ing perang proksi kang katelu (Panium). Perang proksi kang kapindho dilambangake déning ayat sewelas lan rolas, lan saiki lagi dumadi ing Ukraina, ing kono Rusia makili ratu saka kidul, kaya dene Uni Soviet makili ratu saka kidul nalika kalah ing taun 1989.

Ing jaman biyèn aku wis migunakaké ukara “perang adhem” kanggo mbedakaké antarané telung perang proksi iki lan perang-perang donya. Satemené ana peperangan nyata kang lagi lumaku ing Ukraina, mula iku satemené dudu perang adhem, nanging sawijining perang proksi antarané kapapaan lan para sekutuné nglawan Rusia. Nanging bakal ana perang donya katelu, ing ngendi meh saben bangsa bakal dianggep dadi sasaran.

“Dhuh, muga-muga umat Allah kagungan pangraos bab karusakan sing ngancam, kang bakal nekani èwon-èwon kutha, kang sapunika meh kabèh wus kaserah marang nyembah brahala!...”

“Pelanggaran wis mèh tekan watese. Kacau-bala ngisi jagad, lan rasa nggegirisi kang gedhé bakal enggal tumiba marang manungsa. Pungkasan wis cedhak banget. Kita sing

mangertèni kayektèn kuduné lagi nyawisaké awak tumrap apa sing ora suwé manèh bakal njeblug marang jagad minangka pepènget kang nggegirisi lan ngungkuli samubarang pangajab.” Review and Herald, 10 September 1903.

Ing ayat sewelas lan rolas, Rusia, ratu ing sisih kidul, bakal ngalahaké tentara proksi kepausan, sing dipralambangaké déning rezim Nazi sing ngarahaké upaya perang Ukraina, lan sing didhukung déning tentara proksi kepausan sadurungé, yaiku Amerika Serikat. Ing Perang Donya II, tentara proksi kepausan, yaiku ratu ing sisih lor, nglawan Rusia Komunis yaiku rezim Nazi Jerman, lan tentara proksi iku kalah, kaya déné bakal kalah manèh ing Ukraina ing mangsa cedhak.

Perang proksi katelu dipralambangake ing ayat telulas nganti limalas, lan kawujud ing sajarah kuna lumantar perang Panium. Perang proksi katelu bakal ditindakake déning Amerika Serikat, yaiku tentara proksi kepausan, lan raja ing sisih lor bakal menang ing perang iku nglawan ateisme, kaya déné kang wus kelakon ing perang proksi kapisan (perang adhem). Ing perang proksi kapisan lan katelu, raja ing sisih lor—kepausan—ngalahake raja ing sisih kidul (Uni Soviet), banjur ngalahake Perserikatan Bangsa-Bangsa. Tentara proksiné ing rong perang iku biyèn yaiku, lan bakal dadi manèh, Amerika Serikat.

Sawisé kamenangané Putin ing Ukraina, Trump bakal kapilih manèh dadi présidhèn kaping wolu, yaiku saka antarané pitu présidhèn sing wis mrentah ing Amérika Sarékat wiwit perang proksi kapisan (perang adhem) kasampurnakaké ing taun 1989, yaiku mangsa wekasan tumrap gerakan reformasi saka malaékat katelu. Trump nggambaraké sungu Républikan ing kéwan bumi, lan dhèwèké nampani tatu pati ana ing tangané kéwan ateisme “woke” ing taun 2020, minangka kasampurnaning Wahyu bab sewelas bab loro seksiné dipatèni ing dalan.

Future for America makili sungu Protestan kang sejati sajrone sajarah sing padha, lan ing taun 2020, Future for America nampa tatu pati saka tangane kéwan galak “woke” ateisme. Ing taun 2023, rong puluh loro taun sawisé 2001, Mikhaèl tumedhak kanggo miwiti prosès kang dilambangaké déning Yehezkiel, Yokanan, Daniel, lan Yesaya, yaiku mbangkitaké bala tentara gedhé kang bakal diangkat minangka panji-panji nalika hukum Minggu kang bakal enggal teka.

Ing taun 1856, gerakan Millerit Filadelfia ngalami transisi dadi gerakan Millerit Laodikia, lan ing kono sarta nalika iku uga nolak kawruh sing saya tambah bab pitung mangsa, banjur ngrampungake pambrontakane kanthi temenan ing taun 1863. Para Millerit ngalami transisi saka kahanan kang diwakili déning pasamuwan kaping nem, yaiku Filadelfia, marang pengalaman pasamuwan kaping pitu, lan titik balik iku salaras karo sajarah taun 2023, nalika gerakan Laodikia saka Future for America ngalami transisi saka pengalaman pasamuwan kaping pitu bali marang pengalaman pasamuwan kaping nem, yaiku pasamuwan Filadelfia. Ing penerapan profetik iki, sungu Protestan kang sejati, kaya déné sungu Republik, dadi kang kaping wolu, kang asalé saka pitu mau.

Kunci kanggo mangertèni yèn perang Ukraina iku perang proksi kapindho, yaiku “benteng” ing ayat sepuluh lan ayat pitu. Ing ayat pitu, kang nglambangaké kapausan nalika nampa tatuné kang matèni ing taun 1798, ratu ing sisih kidul lumebu menyang “benteng” ratu ing sisih lor, lan iki katambahan nalika jenderal Napoleon mlebu menyang Vatikan lan nggawa paus dadi tawanan. Ratu ing sisih kidul wis lumebu menyang benteng. Ing ayat sepuluh, ratu ing sisih lor, kang makili kapausan lan bala tentara proksiné, yaiku Amerika Sarékat, nyapu sirna struktur Uni Soviet, nanging “benteng” iku tetep kari ngadeg. “Benteng” iku sirahé, ibukuthané—yaiku Rusia.

Nanging “sirah,” utawa bètèng, mung bisa ditegakaké adhedhasar paseksi saka loro utawa telu kanthi nggunakaké Yesaya pasal pitu, ayat pitu lan wolu. Yesaya pitu, ayat wolu lan sanga, dadi titik rujukan utama tumrap rerangkening artikel Hiram Edson bab “pitung mangsa” sing diterbitaké ing taun 1856. Loro ayat sing netepaké yèn Rusia iku bètèng sing menang ing perang Ukraina saiki, iku uga loro ayat sing netepaké titik wiwitan kanggo kalorone “pitung mangsa,” tumrap karajan lor lan karajan kidul Israèl. Ayat sepuluh saka pasal sewelas ngenali sesanti lahiriah, sing diwulangaké déning Sister White yèn dhedhasaré ana ing munggah lan rubuhé karajan-karajan.

“Saka munggah lan rubuhe bangsa-bangsa kaya dene wis katuduh cetha ing kitab Daniel lan Wahyu, kita kudu sinau sepira tanpa regane kamulyan lairiah lan kadonyan kang mung mangkono wae. Babil, kanthi sakèhé kakuwatan lan kaluhurane, kang tandhingane durung tau katon maneh déning donya kita wiwit nalika iku,—kakuwatan lan kaluhuran kang tumrap wong-wong ing jaman semana katon kaya mangkono kukuh lan langgeng,—pira tuntasé wis sirna! Kaya ‘kembangé suket,’ iku wis tiwas. Yakobus 1:10. Mangkono uga karajan Medo-Persia wis sirna, mangkono uga karajan-karajan Yunani lan Rum. Lan mangkono uga bakal sirna sakèhé kang ora ndadèkaké Allah dadi dhasaré. Mung apa kang kaiket karo karsané Panjenengané, lan nglairaké wataké Panjenengané, kang bisa lestari. Prinsip-prinsipé Panjenengané iku siji-sijiné prakara kang tetep mantep kang dingertèni déning donya kita.” Prophets and Kings, 548.

Telung perang proksi iku “didadèkaké cetha ana ing kitab Daniel lan Wahyu,” lan kunci tumrap kayektèn iki yaiku “bètèng” ing ayat sepuluh, saka Daniel sewelas. Nanging ayat sepuluh uga ngrembug wahyu internal, amarga titik wiwitan kanggo loro-loroné “pitu mangsa,” uga katandhani ana ing Yesaya bab pitu ayat wolu lan sanga. Sing eksternal lan sing internal ora bisa dipisahaké, lan loro wektu rong èwu limang atus rong puluh taun iku uga loro kayuné Ezekiel, kang nalika digandhèngaké dadi siji, makili panyegelan wong satus patang puluh papat èwu, yaiku panyawijiné Kaallahan karo kamanungsan.

Pengalaman Daniel karo wahyu “marah” sing asipat kausatif iku nggambarake garis wangsit ing ngendi Mikhael tumedhak lan nangèkaké umaté ing dina-dina wekasan. Wunguné iku nggambarake langkah-langkah sing ditindakaké déning Kristus kanggo nggabungaké Kaallahan Panjenengané karo kamanungsané umat Panjenengané ing dina-dina wekasan. Iku katindakaké lumantar panyawijiné pikiran Ilahi karo pikiran manungsa supaya padha nduwèni siji pikiran, lan iku katindakaké ana ing kamar dhampar, ana ing Papan Mahasuci,

yaiku “bèntèng” sing diidhidentifikasi déning Sister White minangka “citadel” (bèntèng) jiwa.

Ing kamar dhampar, umaté Allah ing dina-dina wekasan nampani pikirané Kristus lan sawisé iku lungguh bebarengan karo Kristus ana ing panggonan-panggonan swarga. Panggonan swarga ing ngendi Kristus lenggah iku yaiku bètèng utawa sirahé padaleman. Padaleman badan nduwèni kodrat sing luwih asor, yaiku daging, utawa badan. Uga nduwèni kodrat sing luwih luhur, yaiku pikiran. Ing ayat sepuluh saka Daniel pasal sewelas, kunci sing nandhani bètèng saka wahyu lahiriah, uga nandhani bètèng saka wahyu batinia, lan kanthi mangkono iku ngenali sajarah ing ngendi sungu Republikanisme lan Protestanisme ngalami transisi dadi gambar kéwan iku (Republikanisme), utawa gambaré Allah (Protestanisme sejati). Loro-loroné sungu mau banjur dadi sing kawolu, yaiku sing asalé saka pitu.

Tandhuk Protestanisme kang sejati iku, mulane, ya iku tandhuk Filadelfia kang dadi wadyabala gedhéné Yeheskiel, lan panji-panjié Yesaya kang diangkat ana ing peperangan nglawan reca kéwan buas, kawitan ing Amérika Sarékat lan banjur ing saindenging jagad. Daniel pasal sewelas, ayat sepuluh, nandhakaké titik ing sajarah suci nalika penggabungan teken-teken iku wiwit dumadi. Perang Ukraina diwiwiti ing taun 2014, nanging nganti taun 2022 Rusia durung miwiti nyerbu Ukraina. Ing taun 2023, rong puluh loro taun sawisé 2001, Mikhaèl miwiti pakaryané kanggo mbangkitaké manèh wong-wong kang wis nandhang kuciwa kang kapisan, minangka panggenapan pasemon sepuluh prawan ing taun 2020. Dhèwèké kawitan ngedegaké sawijining “swara” kang saiki lagi sesambat ana ing ara-ara samun. Ing Juli 2023, swara mau wiwit sesambat, lan iku swara sing padha kang wis diangkat ing wiwitan gerakan pambaruan malaékat katelu ing taun 1989, awit Gusti Yésus tansah nggambaraké wekasan kanthi wiwitan.

“swara” kang sesambat ana ing ara-ara samun wiwit muni kanthi ngaturaké Wahyu pasal siji, ing ngendi gabunganing Ketuhanan karo kamanungsan dipratélakaké minangka Wahyuné Gusti Yésus Kristus, sawijining wahyu kang kabukak pas sadurungé mangsa kasempataning sih-rahmat katutup. Dhanièl ngalami wahyu iku ana ing pasal sepuluh, lumantar sesanti “causative”. Gabunganing Ketuhanan karo kamanungsan ing ayat-ayat wiwitan kitab Wahyu makili kayektèn kang paling wigati, adhedhasar paugeran panyebutan kapisan. Gabunganing Ketuhanan karo kamanungsan, yaiku panyegelan tumrap satus patang puluh papat ewu, kaleksanan lumantar Sabdaning Allah. Sabda iku kaparingaké saka Sang Rama marang Sang Putra, kang banjur maringaké marang malaékaté, kang sabanjuré maringaké pesen iku marang sawijining wakil manungsa. Rong undhak-undhakan kang kapisan dipratandhani déning Ketuhanan. Rong undhak-undhakan iku nduwèni pambéda yèn undhak-undhakan kapindho saka Ketuhanan makili Ketuhanan kang nitahaké samubarang kabèh. Rong undhak-undhakan sabanjuré dipratandhani déning titahing Allah. Undhak-undhakan kang kapisan yaiku sawijining malaékat kang ora tiba, lan pawujudan kapindho saka titahing Allah yaiku kang wis kaparingi kuwasa kanggo nitahaké manèh manut jinisé dhéwé. Undhak-undhakan kaping papat iku, kang makili kamanungsan, banjur

kudu nampani pesen iku lan ngutus marang pasamuwan-pasamuwan, supaya pasamuwan-pasamuwan mau bisa “maca lan ngrungokaké” prakara-prakara kang katulis ana ing jeroné.

Kita bakal nerusake panaliten iki ing artikel sabanjuré.

Wahyué Gusti Yesus Kristus, kang diparingaké déning Allah marang Panjenengané, supaya Panjenengané nduduhaké marang para abdiné prakara-prakara kang enggal bakal kalakon; lan Panjenengané banjur ngutus malaékaté lan mratandhanèkaké iku marang abdiné, Yohanes: kang wus maringi paseksi bab pangandikané Allah, lan bab paseksiné Gusti Yesus Kristus, sarta bab samubarang kabèh kang wus didelengé. Rahayu wong kang maca, lan wong-wong kang ngrungokaké tembung-tembungé pamedhar wangsit iki, sarta netepi prakara-prakara kang katulis ana ing kono: awit mangsané wis cedhak. Yohanes marang pitu pasamuwan kang ana ing Asia: sih-rahmat lan katentreman katur marang kowé, saka Panjenengané kang ana, lan kang wus ana, lan kang bakal rawuh; lan saka pitu Roh kang ana ing ngarepé dhamparé; lan saka Gusti Yesus Kristus, kang dadi seksi kang setya, lan kang pambajeng lair saka antarané wong mati, lan pangerané para raja ing bumi. Tumrap Panjenengané kang tresna marang kita, lan wus ngresiki kita saka dosa-dosa kita kanthi getihé dhéwé, lan kang wus ndadèkaké kita dadi para raja lan para imam tumrap Allah lan Rama-Né; muga kamulyan lan pangwasa kagungané ing salawas-lawasé. Amin. Lah, Panjenengané rawuh kanthi méga; lan saben mripat bakal ndeleng Panjenengané, kalebu wong-wong kang nusuk Panjenengané; lan sakehé taler ing bumi bakal padha nglilir awit saka Panjenengané. Mangkono kuwi, Amin. Ingsun iki Alfa lan Omega, wiwitan lan wekasan, pangandikané Pangéran, Panjenengané kang ana, lan kang wus ana, lan kang bakal rawuh, Kang Mahakuwasa. Aku iki Yohanes, sedulurmu lan kancamu sajroning kasangsaran, lan sajroning kraton lan kasabarané Gusti Yesus Kristus, ana ing pulo kang aran Patmos, marga saka pangandikané Allah, lan marga saka paseksiné Gusti Yesus Kristus. Aku kapenuhan Roh ing dina Pangéran, lan krungu swara sora ana ing wingkingku, kaya swaraning kalasangka, kang ngandika, Ingsun iki Alfa lan Omega, kang wiwitan lan kang wekasan; lan: Apa kang kokdeleng, tulisen ana ing kitab, lan kirimna marang pitu pasamuwan kang ana ing Asia; marang Éfesus, lan marang Smirna, lan marang Pérgamus, lan marang Tiyatira, lan marang Sardis, lan marang Filadelfia, lan marang Laodikia. Wahyu 1:1-11.